

РЕШЕНИЕ

№ 7228

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситинилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **4676** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 285, ал. 1 от ЗИНЗС, вр.чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба от Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", подадена чрез пълномощник – юрисконсулт С., срещу решение № 1456/09.03.2021 г., постановено по адм. дело № 10593/2019 г. по описа на Административен съд – София град, с което Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" (ГДИН) е осъдена да заплати на М. В. П., обезщетение за причинени неимуществени вреди в размер на 2500 лв. за нарушение на чл.3 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража, за периода от 02.11.2018г. до 12.09.2019г., осъществено при задържане на ищеца в ареста на бул.“Д-р Г.М.Д.“ № 42 и настаняване в затвора С. при неблагоприятни битови условия. От касатора ГД ИН решението се обжалва и в частта за разноските, които дирекцията е осъдена да заплати на ищеца в размер на 435 лв. В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на съдебното решение като постановено в противоречие с материалния закон и необоснованост – касационни основания по чл. 209, т. 3 от АПК. Поддържа се, че не са налице елементите на фактическия състав на чл.284 от ЗИНЗС – бездействие от страна на арестната администрация за осигуряване на нормални условия за пребиваване в ареста, както и в затвора С., като се посочват фактически обстоятелства, вече излагани като доводи пред първата инстанция. Моли съда да отмени решение в обжалваната част и вместо

него, да постанови друго по същество, с което да отхвърли иска. В становище по същество поддържа касационната жалба, като алтернативно моли за намаляване на размера на обезщетението за неимуществени вреди. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Производството е образувано и по касационна жалба от М. В. П. – подадена чрез пълномощника му – адв.И. Ю. от САК, срещу вече посоченото решение № 1456/09.03.2021 г., постановено по адм. дело № 10593/2019 г. по описа на Административен съд – София град, с искане за отмяната му в частта, в която е отхвърлен иска на доверителя му против ГДИН по чл.284 ал.1 от ЗИНЗС над уважения размер от 2500 лв. до пълния предявен размер от 50 000 лв., ведно със законната лихва от 19.09.2019г. до окончателно изплащане, както и присъдени в цялост претендираните разноски по делото.Сочи се, че решението е необосновано, а присъденото обезщетение не отговаря на принципите на справедливост по чл.52 от ЗЗД.

М. В. П., чрез адв.Ю., в отговор на касационната жалба на първия касатор, оспорва жалбата като неоснователна. Моли постановеното съдебно решение като правилно и законосъобразно да се остави в сила, с оглед факта на несъмнената доказаност на причинените на ищеца неимуществени вреди.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба на ГД ИН.

Административен съд София – град, в настоящия състав, намира, че подадените касационни жалби от ГД ИН и от М. В. П. са предявени от надлежна страна, за които в обжалваните части решението е неблагоприятно, подадени са в срок, поради което са допустими за разглеждане по същество. Разгледани по същество и двете касационни жалби са неоснователни.

Производството пред Административен съд – София град се е развило по исквата молба на М. В. П., с която е предявен иск срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за заплащане на обезщетение в размер на 50 000 лева за периода от 01.11.2018г. до 12.09.2019г. за претърпени неимуществени вреди от незаконосъобразни действия и бездействия на служители на ответника, изразяващи се в поставяне на ищеца в нечовешки условия за живот, унижително положение, тормоз, страх, болка и страдания. Негативните преживявания са в резултат от ухапвания от дървеници в ареста на адрес [улица]и в Затвора – С., на адрес [улица] – 11 група. Ищецът е посочил, че дървениците не са били отстранени от служители на ответника. Всеки ден ищецът е убивал по около 100 от тях в леглото си. Постоянно е бил нахапан, не е можел да спи. В подкрепа на твърденията си ангажирал гласни доказателствени средства, които са допуснати и обсъдени от съда, като са кредитирани в цялост, като непротиворечиви, кореспондиращи с конкретно посочени в решението писмени доказателства. От ответната страна – също касатор в настоящето производство – ГД "ИН", са представени договор с [фирма] от 13.11.2018г. за дезинсекция и дератизация на сградите на ГД „ИН“, с предмет извършване на дезинсекцията шест пъти годишно, а дератизацията – два пъти годишно, ведно с протоколи за приемане на извършените услуги, подписани от заявител, ръководител и извършител на обработката, удостоверяващи предприети действия по договора срещу насекоми и гризачи. Представена и приета като доказателство е справка от ИСДВР П. Ч., установяваща извършването на почистването и хигиенизирането на спалните помещения от лишените от свобода,

както и получаването ежемесечно на сапуни, прах, белина и други препарати за почистване, периодичността на дезинсекцията и дератизацията, както и прането на одеялата и олекотените завивки два пъти в годината. Ответника по исковата молба и касатор ГД "ИН" е ангажирал доказателства за предоставяне на почистващи препарати и материали по месеци, включващи и лишените от свобода от 11 група, част от която е бил и касатора М. П..

Първоинстанционния съд е обсъдил представените писмени доказателства –протоколи за проверка в помещението на 11 група на СЦЗ осъществена от Регионална здравна инспекция (РЗИ) – С. през месеците август и септември 2019г., извършена по подаден сигнал за наличие на хлебарки и дървеници. Кредитирал е съдържанието им, извеждайки извод за занижена хигиена и като установяващи безспорно наличие на дървеници и хлебарки в помещения на СЦЗ. Проверката от РЗИ е довела и до предписания за дезинсекция и дератизация, които са изпълнени под контрола на служители на РЗИ. Посоченото доказателство установява именно неефективността на предприетите действия от ответника по исковата молба за осигуряването на нормални условия в помещенията на ареста и на затвора, без наличието в тях на хлебарки и дървеници, след като проверката от РЗИ С. е констатирала наличие на хлебарки в спалните помещения и е извършена след удостоверение с протоколи за извършени услуги действия по дезинсекция и дератизация, извършени по договор с администрацията на затвора. .

Представената справка от МЦ на СЦЗ, установяваща, че ищецът не е подавал молби или жалби до медицинските специалисти, касаещи здравословни проблеми, свързани с нахапвания от дървеници, е обсъдена и анализирана в мотивите на първоинстанционното решение, като касационната инстанция споделя изводите в решението, че справката от медицинската служба за липса на оплаквания от М. П. не оборва доводите в исковата молба, доколкото свидетелските показания установяват, че жалби от лишените от свобода не се подават от страх, както и че жалба срещу лошите битови условия е подадена и от охраната на затвора.

Както правилно е прието в решението на първата инстанция - наличието на оплаквания за дървеници и хлебарки е доказано несъмнено от съдържанието на протоколите от проверката на РЗИ – С., извършена по сигнал, съдържащи конкретни констатации по отношение на всяко от помещенията, в които пребивават лишените от свобода и довела до резултат действията по дезинсекция и дератизация да се извършат под надзор на служители на РЗИ С...

Настоящият троен съдебен състав приема, че правилно и обосновано, в съответствие с писмените и гласни доказателства, съставът на АССГ е достигнал до извод, че претендираните неимуществени вреди, вследствие на лоша хигиена и наличие на дървеници и хлебарки в помещенията са доказани.

Административният съд е изследвал много подробно всички предпоставки за възникване правото на иск по чл. 284, ал. 1 от ЗИНЗС, и след като е установил наличието им, е приел основателността на иска. Доказателствената тежест в исковото производство лежи върху ищеца, който следва да докаже с допустимите, относимите и необходимите доказателствени средства осъществяването на фактите, от които черпи права. След като ищецът е ангажирал достатъчно доказателства във връзка с тези твърдения, то административният съд правилно е приел, че исковата претенция в тази част е доказана и е уважил иска, съобразявайки принципа на справедливост. Определеният размер за сумата, присъдена като обезщетение е съобразен с

разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, като се има предвид и субективността на такава преценка, съобразен е и с интензитете на вредите и продължителността на периода, като в останалата част до пълния претендиран размер законосъобразно искът е отхвърлен като неоснователен. Размерът на обезщетението е съобразен изцяло с релевантните за спора обстоятелства.

В касационната жалба на М. П. не се съдържат нови доводи, които да не са били предмет на проверка и анализ от първоинстанционния съд.

С оглед на изложеното, съдът намира, че правилно и в съответствие с приложимите материални разпоредби на ЗИНЗС решаващият съд е ангажирал отговорността на затворническата администрация.

Настоящата инстанция възприема мотивите на Административен съд София - град, довели до постановяване на обжалвания съдебен акт, поради което и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК не следва да ги повтаря.

Воден от изложеното, Х. троен състав на Административен съд София – град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1456/09.03.2021 г., постановено по адм. дело № 10593/2019 г. по описа на Административен съд – София град.
Решението е окончателно.

Председател:

Членове 1.

2.